

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۹ اپریل ۲۰۲۲

۸ ثور و دو پارچه ساختن طالب!

پنجشنبه- ۰۸ ثور ۱۴۰۱ - کابل: نظام ملاسالار امروز هشتم ثور ۱۴۰۱ بنا به ادعای خودشان "۳۰ سالگی پیروزی مجاهدین" را بر ارتش سرخ شوروی متوفا و حاکمیت دست نشانده و پوشالی آن طی مراسم رسمی در تالار رادیوتلوویزیون ملی با شرکت صد ها تن از فرماندهان خرد و بزرگ طالب تجلیل نمود. در این جلسه از مقامات دست اول طالب، مولوی "حنفی" معاون اول "رئیس الوزراء" و "سراج الدین حقانی" سرپرست وزارت داخله نظام ملاسالار شرکت نموده، سخنرانان اصلی نیز به شمار می رفتند. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت: ۱- از آن جایی که این روز از جانب دوست و دشمن یکی از نقاط عطف تاریخ معاصر افغانستان به شمار می رود، همزمان با این که شرکت افراد دست اول در چنین محافلی، اهمیت چنان محفلی را بیان می دارد، عدم شرکت افراد تراز اول نیز می تواند، پیامهای خاصی را به مردم برساند از همین رو وقتی می بینیم که در چنین محفلی، نه ملا حسن آخندزاده شرکت می نماید، نه ملا غنی برادر و نه هم ملا یعقوب یعنی دو تن از سه گرداننده اصلی اوضاع در افغانستان، - حقانی، برادر، یعقوب- از اشتراک در آن خودداری می ورزند، می باید متوجه شد که حرفها و خبر هائی در زمینه وجود دارد.

عدم شرکت "ملا حسن آخندزاده" رئیس الوزرای نظام ملاسالار در چنین جلساتی تا جایی که شنیده می شود می تواند معذور باشد، چه از قرار معلوم وی نیز به مرض "بایدن" گرفتار شده، وضویش را نگه داشته نمی تواند. اما عدم شرکت دو تن دیگر یعنی ملاغنی برادر و ملا یعقوب، عمدتاً از دو زاویه مورد بحث قرار می گیرد:

الف- دیدگاه عامیانه:

از چنین دیدگاهی علت عدم شرکت ملا غنی برادر و ملا یعقوب در چنین محفلی که سراج الدین حقانی برگزار کننده آن می باشد، ادامه همان اختلافات شخصی بین ملا غنی برادر و ملا یعقوب در یک سمت و سراج الدین حقانی در سمت دیگر است. اختلافاتی که باعث شد سراج الدین حقانی در نهمین سالگرد رهبر و بنیانگذار طالبان که برای نخستین بار برگزار می شد، شرکت نوزد و به جای خود برادرش "انس حقانی" را بفرستد. همان طوری که دیدیم هرچند در آن محفل از ورود "انس حقانی" جلوگیری به عمل نیامد، مگر اجازه سخنرانی به وی داده نشد.

ب- اختلاف دیدگاهی در مورد ۸ ثور:

یکی از نقاط گرهی و مورد اختلاف در درون طالب و نظام ملاسالار، برداشت ها و دیدگاه های متفاوت و متضاد آنها نسبت به پدیده "۸ ثور" است. یعنی در حالی که جناح "حقانی" ها "۸ ثور ۱۳۷۱" و رویکار آمدن "حاکمیت مجاهدین" را نقطه عطف قابل افتخاری در تاریخ معاصر افغانستان می دانند و به آن مباحثات می ورزند به خصوص نقش "مولوی جلال الدین حقانی" پدر "سراج الدین حقانی" را در پیروزی آن حاکمیت بعد از فتح خوست در زمان قصاب خاد "داکتر نجیب"، برجسته می دانند، جناح مقابل که گاهی از طرف رسانه ها به جناح کوپته مسما می شوند، روز هشتم ثور را نه تنها روز پیروزی جهاد افغانستان و در نتیجه افتخار اسلام نمی دانند بلکه، به اساس پیامد های زشت، ضد اسلامی و ضد ملی که به بار آورد آن را ننگ تاریخ اسلام و اهانت به خون تمام شهدای جهاد نیز معرفی می نمایند.

در واقع با حرکت از همین منظر معقولیت و مشروعیت بروز حرکت و جنبش طالبان را نیز توجیه می نمایند.

۲- هرگاه قرار باشد که انسان به مثابه یک مؤرخ بیطرف که با کلیت اسلام سیاسی در تقابل قرار نداشته باشد، به قضیه بنگرد، دیده می شود که در نظرات هر دو طرف شمه ها و گوشه هایی از حقیقت وجود دارد که نمی توان آن را نادیده گرفت از جمله:

* - این که سراج الدین حقانی روز ۸ ثور را روزی می داند افتخار آمیز و جنبش خودشان را ادامه همان حرکت معرفی می دارد، با مراجعه به تاریخ قسماً راست می گوید، وی فرزند "مولوی جلال الدین حقانی" یک تن از جهادپست ها و جنگسالاران بنام در جریان حاکمیت نوکران روس و اشغالگران شوروی بود، از بزرگترین کارهایش در آن زمان تصرف شهر خوست و پایگاه نظامی آن تحت فرماندهی و همکاری مستقیم ارتش پاکستان بود.

آنها نه تنها در پیروزی جهادپست ها بر حاکمیت پوشالی مزدوران روس نقش داشتند، بلکه با سقوط آن حاکمیت تا به قدرت رسیدن طالب و اشتراک در کابینه "امارت اسلامی" هر چند مقام نچندان مهم، عملاً جهاد را با جنبش طالبان پیوند زده اند.

* - نقطه مقابل این طرز دید، موضع شورای کوپته به مثابه ادامه دهندگان راه "ملا عمر" است. آنها عقیده دارند که جهادی ها با پیروزی شان بر حاکمیت دست نشانده، حتا اگر از سازشکاری ها نیز صرف نظر گردد با عملکردی که از خود بروز دادند، نه تنها برای اسلام افتخار نیافریدند بلکه با کشتن، ویرانی، چور و تاراج مردم بیگناه افغانستان، تمام جهاد افغانستان را بدنام ساخته، عملاً با آن کردار شان باعث شدند تا جنبش طالب به غرض نجات افغانستان و نام اسلام از بد نامی و رسوائی پای به میدان گذارد و با دواندن جهادی ها، مردم را از ظلم و ستم آنها و اسلام را از ننگ وجود شان نجات دهد.

هموطنان گرامی!

هرگاه به هر دو طرز دید غور لازم نمائید متوجه می شوید که در هر دو طرز دید نقایص و کمبودهایی وجود دارد. یعنی وقتی "سراج الدین حقانی" از افتخار جهاد علیه شوروی یاد می نماید، قسماً درست می گوید زیرا در آن مقطع مبارزه علیه اشغالگران شوروی حتا از موضع تحکیم اسلام هم بخشی از مبارزه علیه اشغالگران به شمار می رفت، مگر آنجائی که عملکرد بعد از به قدرت رسیدن آنها را از قلم می اندازد و از کنار ریختن خون ۶۵ هزار کابلی چنان می گذرد توگویی اصلاً اتفاقی نیفتاده، از دیدن حقیقت امتناع می ورزد. به عبارت دیگر سراج الدین حقانی، می خواهد در افتخار پیروزی بر روس خود را سهمیم بداند اما در مسؤلیت کشته شدن ۶۵ هزار کابلی، نابدی تمام سیستم حاکمیتی، تاراج تمام دارائی های ملکی و دولتی، هتک حرمت به نوامیس مردم و ... شانه بالا انداخته "به مه چه" گویان از موضوع فرار نماید.

به همین سان وقتی طالب و جناح کوبته از جنایات جهادی ها یاد می کند، اولاً نمی بیند که آنها مأمور و معذور بودند یعنی همان کسانی که طالب را به وجود آورد تا جلو جنایات جهادی ها را بگیرد، خودشان جهادی ها را به چنان کاری واداشته بودند و در ثانی وقتی خودشان هم به قدرت رسیدند، بدیلی از خود ارائه نکردند که موجودیت شان به مثابه توهین به اسلام و توهین به مردم افغانستان و توهین به انسان امروزی در کل به شمار نرود.

۳- هرگاه بحث های عمیقتر در این مورد را به زمان دیگری موکول نمائیم، مختصراً گفته می توانیم اختلاف دیدگاه ها در مورد ۸ ثور بین گردانندگان طالب به خصوص پسران "مولوی جلال الدین حقانی" و "ملا عمر" یعنی "سراج الدین حقانی و ملا یعقوب"، از آنجائی که هر دو طرف نه به دموکراسی اعتقاد دارند و نه هم به بحث و اقناع و انتقاد از خود، در نهایت به همانجا منجر خواهدشد که قبل از آنها تضاد بین "امین با کارمل"، "نجیب با تنی"، "مسعود-ربانی با گلبدین"، "غنی احمدزی با عبدالله و بقیه" به کشتار و قلع و قمع یک دیگر شان خاتمه پیدا کرد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!